

„STRAŽA“

izhaja v ponedeljek, sredo in petek
popoldne.

Rokopisi se ne vračajo.

Z uredništvom se more govoriti
vzrok dan od 11.—12. ure dopold.

Telefon št. 113.

Celo leto	12 K
Pol leta	6 K
Cetrt leta	3 K
Mesečno	1 K

Posamezne številke 10 v.

Zunaj Avstrije celo leto 17 K.

Inserati ali oznanila

se računijo s 15 vin. od 6redne
petitvrste; pri večkratnih ozna-
nilih velik popust.

STRAŽA

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Št. 66.

Maribor, dne 13. junija 1910.

Letnik II.

Dr. Verstovšek mora zmagati. — Liberalni napor.

Lahko smo zadovoljni. Liberalci so napeli vse sile in silice, da bi si ohranili svoj mandat, a nič ne pomaga. Naše vrlo in dobro ljudstvo je do grla sito gnilega in frazarskega liberalizma. Nič več noče imeti opravka z „naprednostjo“ in „narodnjaštvom“ raznih celjskih frakarjev, ki se bratijo s štajercijanci in direktno in indirektno podpirajo nemškutarijo. Po vsem volilnem okraju si od nedelje do nedelje vedno volj pridobiva tal misel: „Dr. Verstovšek mora zmagati.“ V tem znamenju in pod tem geslom so se vršili tudi shodi na včerajšnji dan. Povsod je bilo ljudstvo zelo navdušeno in je obljubilo delovati z vsemi močmi, da zmaga kandidat S. K. Z. dr. Verstovšek.

Z veliko besnostjo so se vrgli liberalci zadnje dni na volilni okraj. Delajo z lažjo, ovinki in denuncijacijami. Sramujejo pa, se celo svoje firme, zamolčijo svoje liberalno in „narodno“ ime ter delajo spet v imenu „neodvisnih kmetov.“ In kdo je, ki govori in hodi po shodih za „neodvisne kmete.“ To so dr. Kučkovec, dr. Karlovšek, dr. Lipold, dr. Koderman, služabnika liberalne misli Lesničar in Spindler, ter še drugi. Le po vseh pravilih dobro izvršene volilne bitke tepeni dr. Božič se skriva ter noče kazati ljudem, kako izgledajo propadli kandidati.

Ker celjski advokatje in njih sluge ne vedo nič o kmečkih težnjah, slikajo sedaj svojega kandidata kot uzornega kmeta, ki orje, koplje in seka. Toda kdor pozna Kaca, se jim vsakdo smeji. Gotovo je, da je Kac manj delal v svojem življenju, nego dr. K. Verstovšek, igral je vedno le gospoda in bogataša. Sicer pa v državnem zboru se ne orje, koplje in seje, ampak govori, z besedo se zastopajo volilci. Kako pa bo to izvrševal Kac Malobesedni? Nezmožen človek, ki nima nobene, prav nobene lastnosti za ljudskega zastopnika.

Proti navalu liberalcev bode treba od naše strani krepkega odpora. Brez pardona jim je treba strgati s hinavskega lica lažljivo krinko „neodvisnih kmetov“ ter jih pokazati ljudstvu kot to, kar so, celo navadni liberalci, slepe sluge celjskih liberalnih advokatov.

Št. IIj — Mislinja.

Včerajšnja nedelja sta bila pri nas ob istem času kar dva shoda; zbrali smo se po večini pri gospodu Krušiču, ker smo vedeli, da pride tja kandidat S. K. Z. dr. K. Verstovšek, ki je obema občinama kot deželni poslanec storil v tej kratki dobi že mnogo dobrega. Na shodu sta bila navzoča oba gospoda župana, šentiljski in mislinjski.

Shod je vodil posestnik Valentin Urbanc. Deželni poslanec dr. K. Verstovšek je v jedrnatih in umljivih besedah poročal o delovanju v deželnem zboru in je razvijal svoj program.

Vsi smo popolnoma prepričani, da nas zamore uspešno zastopati v državnem zboru le gospod dr. K. Verstovšek.

Ko je delal neki socialni demokrat medklice, ga je deželni poslanec dobro poučil, tako da je zgrabil klobuk in jo popihal na liberalni shod — med splošnim smehom in veseljem.

Št. IIj in Mislinja bode po pretežni večini volila za državnega poslanca dr. K. Verstovška, ker se ne da preslepiti s firmo neodvisnega kmeta.

Št. Peter na Kronske gori.

Včeraj dne 12. t. m. po poznem opraviilu je bila Bukovnikova gostilna natlačeno polna. Sešli so se volilci iz domače občine, Otišnobrega in Št. Jana.

Shodu je predsedoval vrli pristaš S. K. Z. posestnik gospod Bart, ki je dal besedo deželnemu poslancu dr. Verstovšku.

Njegove besede so napravile na nas navzoče volilce globok vtis. Kandidatova odkritosrčnost, njegove ljubeznjive besede so pridobile vse omahljivce za njegovo kandidaturo. Javno in odkrito se je povdarjalo od kmetov, da jih celjski gospodiči ne bodo več speljali na lim z neodvisnim kmečkim kandidatom.

Razgovor je bil jako živahen. Govorili so o raznih vprašanih posestnik Navodnik, gospod župnik Lom in gospod Čas iz Št. Jana, ki je najtopleje priporočal kandidaturo dr. K. Verstovška. Vsi

so se izrekli za kandidata S. K. Z. gospoda dr. K. Verstovška.

Vrhe — Sele.

Shoda pri nas še ni bilo. Zlasti še nismo imeli poslanca v svoji sredini. V nedeljo smo se sešli pri gospodu Apačniku iz Vrli z gospodom županom na čelu in iz Sel, odkoder je bilo več občinskih svetovalcev.

Shod je vodil odbornik S. K. Z. g. Schöndorfer iz Starega trga, ki je povdarjal pomen državno-zborskih volitev.

Deželni poslanec dr. K. Verstovšek je obširno razvijal gospodarski program S. K. Z., katerega se hoče držati tudi kot državni poslanec na Dunaju.

Volilci so mu izrazili popolno zaupanje kot deželnemu poslancu in obljubili, delovati na vso moč za njegovo zmago dne 4. julija, da zopet prodre misel S. K. Z., kakor pred letom, ko so bile deželnozbornske volitve.

Sv. Andraž pri Velenju.

Zvesta srca bijejo v Št. Andražu za Slovensko kmečko zvezo in vselej, kadar jih kliče naša stranka skupaj, pridejo ti možje kakor vestni in pogumni bojovníki, kamor jih zove glas naše kmečke organizacije.

Včeraj v nedeljo dne 12. t. m. smo se zbrali po sv. opraviilu pri uglednem našem pristašu gospodu županu na volilni shod. Otvoril je shod domači gospod župnik, predsednikom je bil izvoljen vrli posestnik gospod Blagotinšek.

Volitvi je prišel poročati državni in deželni poslanec dr. Korošec, ter nam podal v kratkih potezah sliko o početku in delovanju Kmečke zveze. Na njen program kandidira dr. Verstovšek, ki bo skušal ta program v zvezi s svojimi tovariši nadalje uresničevati in izpeljevati.

Nazadnje se je z navdušenjem sprejela kandidatura deželnega poslanca dr. Verstovška. Dne 4. julija bo Sv. Andraž zopet pokazal svoje katoliško-narodno lice!

Šmartin na Paki.

Čeravno je včeraj dne 12. t. m. mnogo ljudi odšlo na birmo v Šoštanj in na shod na Oljko, vendar se jih je še lepo število odzvalo vabilu Slov. kmečke zveze na volilno zborovanje pri gospodu Roglu. Shod je otvoril gospod Klančnik, vodil ga je mnogospoštovani gospod župan Pirtošek.

PODLISTEK.

Kulturni pomen Slovanov.

(Dalje.)

Da današnji učenjaki prav upoštevajo slovensko jezikoslovje, temu se imamo zahvaliti praktični koristi, katero dajejo slovanski jeziki in katere še veliko bolj pričakujejo za bodočnost.

Neslovanski učenjaki se branijo učiti teh jezikov, češ: nikdo ni primoran, v „barbarskem jeziku“ brati. Toda dandanes je že gotovo, da jih — posebno ruščino — je znati potrebno ali vsaj zelo koristno za nekatere vede. Za silo se še lahko pomaga s tolmačem; toda veliko jih je, ki so sprevideali, da pride to predrago in odložijo rajše slovanske reči, rekoč: „Slavica non leguntur.“ (Slovanskega ne bomo brali.) Če se pa hočemo natančneje podučiti o ruski državi in njenem vplivu, tedaj moramo vzeti ruske knjige v roke.

To velja o vseh panogah orientalske filologije, zgodovine in zemljepisja, ki se tičejo Perzov, Armenov, Georgijcev, Tartarjev, Turkov, Mongolcev in Kitajcev.

Pa ne samo neizmerne pokrajine daljnega vshoda noter do osrčja Azije, da celo do Tihega morja ostanejo nam tuje, temveč tudi nam bližnje dežele južno-vzhodne Evrope in Male Azije so prikriti z gosto meglo, ako ne znamo slovanskih jezikov.

Kdor se bavi z zgodovino grške pravoslavne cerkve in njenega slovstva, z orientalskim cerkvenim pravom, s kakšnim delom bizantinskega jezikoslovja in zgodovine, s politiko, cerkvijo in zgodovino narodov, ki so se v pretečenem stoletju otrsli turškega jarma ali še vzdihujejo pod njim, ta sprevidi potrebo ruskega, bulgarskega in srbo-hrvaškega jezika.

Raziskavec stare in srednjeveške zgodovine umetnosti rabi te jezike. Tukaj se uresniči Strzygowskijevo „Ex oriente lux.“

Omeniti hočemo le, da je izdal ruski zavod starinoslovja v Carigradu delo trajne vrednosti o bizantinskih mozaikih Kachrie-mošee, o miniaturni grškega Oktatevha in o drugih bulgarskih starinah Abobe Pliska. Brez ruskega jezika ni mogoče tukaj raziskovati.

Tako se tudi ne more raziskovati brez slovanskih jezikov preteklost in sedanjost slovanskih narodov. Da je pa ta zgodovina tudi važna za neslovanske narode, nam spričuje dejstvo, da so se cele knjige in razprave pisale h klasičnemu jezikoslovju, posebno k starinoslovju in pesništvi, in da se je celo ena važna knjiga Bocaccia izdala v ruskem jeziku.

Da je neobhodno potreben ruski jezik, razvidimo iz tega, da so se učili v zadnjem času učenjaki, ki se bavijo z različnimi vedami, ruščine. Oni se poslužujejo pri svojem raziskovanju redno tudi ruskih novic.

Na primer teologi Ad. Harnack, N. Bonwetsch, K. L. Gretz; zgodovinarji J. B. Bury, E. Gerland, R. Salomon, K. Roth; raziskovalci umetnosti Wulff, A. Munoz; jezikoslovci Ed. Kurtz, G. Weigand, W. Weyh itd.

Ne tako visoko, kakor v naštetih vedah, povspeli so se Slovani v naravoslovju, matematiki in zdravilstvu. Vendar so tudi tukaj ruski podatki zelo važni.

Ako se hočemo podučiti o ruskem in sibirskem zemljepisju, rudoznanstvu in geologiji, moramo znati ruski.

Ravno tako je potrebna pri človekoslovju, živalslovju in rastlinslvju slovanskih dežel; podatki ljudskih bolezní in naravoslovne strani zemljepisja teh dežel so ruski.

Razprave ruske akademije ved, letni zapisnik

bulgarskega ministrstva glede ljudske prosvete so pisane v deželnem jeziku.

Ti prinašajo dragocene novice, katerih pa ne izvemo brez znanja deželnega jezika.

Še pred enim desetletjem se ni mnogo vedelo, kako se v „divjem“ slovanskem vshodu goje naravoslovne vede. Še-le mednarodni kongres zemljepiscev in zdravnikov na Ruskem je razširil glase v omikane kroge, kako zelo da goje Rusi te vede.

Če je pri vedaš potrebno znanje teh jezikov, koliko bolj je potrebna ruščina pri tehniki, industriji, obrtništvu in prometu, posebno pa pri politiki. Tukaj ne zadostuje samo vedeti, kar se dogaja, ampak mora se tudi razgovoriti z drugim, ga vprašati o tej ali drugi reči, seveda ustmeno.

Za promet kakor tudi za industrijska in tehniška podjetja so važna Rusija in zahodno in vzhodnojužne slovanske dežele tem bolj, ker v tej stvari druge dežele ne pridejo v poštev.

Sibirska železnica je odprla pot v severno in srednjo Azijo. Potovalec nevedč ruščine potujoč skoz te dežele ima le malo koristi od svojega daljnega potovanja.

Posebno se pa kaže potreba ruščine v politiki. Marsikatera vojska, marsikateri prepir bi se bil že krajšim potom poravnal, ako bi se bili nasprotniki bolje poznali. Prav ima v tem oziru Pasteur, ki pravi: „Nevednost loči ljudi, znanost jih pa združuje.“

Ako bi se države bolj poznale, bi ne bilo toliko nasprotstev. Ako bi Nemci bolj poznali Slované, ne bi bili tako nasprotni, ne bila bi sedanja pruska politika tako krivična Poljakom nasproti.

Za zunanjo politiko je ruščina neobhodno potrebna. Čim več uradnikov v diplomatski službi je večših deželnega jezika, tim ugodnejša bodo izpadla poročila. V tem oziru so Angleži posnemanja vredni, ker obdarujejo tiste diplomate, ki znajo po več jezikov.

(Dalje prih.)

O volitvi je govoril državni in deželni poslanec dr. Anton Korošec. Zahvalil se je Pačanom za njihovo vedno vzgledno disciplino, slikal sedanje razmere v državnem zboru ter opisoval prihodnje naloge državnega zbora.

Po shodu se je še vnela zanimiva razprava o nekaterih predmetih.

Zborovalci so se soglasno izrekli za kandidata Slovenske kmečke zveze dr. K. Verstovška, ter bodo dne 4. julija storili tudi svojo dolžnost.

Ploj in Markhl.

Si fecisti, nega! To je geslo, katerega se hofrat Ploj ves čas, odkar se bori na strani liberalcev proti naši delegaciji, krčevito drži in s katerim edino še si pri liberalni klimi vzdržuje svojo pozicijo.

Znano je, kako je hofrat Ploj še pred kratkim v vseh slovenskih liberalnih časnikih priobčil z držnim čelom trditve, da je vlada že pustila pasti vinski davek, samo da bi s tem opravičil svoje zagotovo, vladi prijazno stališče. Kar je slovenska javnost vsak dan lahko čitala, da še Bilinski vstraja pri davku na vino, to je hotel resnicoljubni hofrat kratkomalo utajiti in s tem oprati svoje vladinstvo.

Spominjamo tudi na znani komunikacijski vseeuiliščnem vprašanju, kjer je bilo rečeno, da Plojev klub hoče v važnih točkah ugoditi Italijanom, koji komunikacije je potem hofrat Ploj še-le čez teden — seveda utajil.

Danes imamo popravek v rokah, kjer Ploj z ozirom na naš članek „Ploj in Markhl“ v listu od dne 6. junija tudi kratkomalo vse utaji. Popravlja namreč:

„Ni res, da sem jaz pri ministrskem predsedniku priznal dovoljno znanje nemških uradnikov na Spodnjem Štajerskem; ni res, da je na medklie dr. Korošca poslanec Markhl odgovoril: „priministrskem predsedniku“; ni res, da sem imel kake konference skupno z nemškim poslancem Markhlom pri ministrskem predsedniku.

Res je namreč, da nisem bil nikdar s poslancem Markhlom skupaj pri ministrskem predsedniku; res je nadalje, da nisem nikdar dal nemškim uradnikom spričevalo, da znajo vsi slovensko; res je nadalje, da je med mojim govorom v budgetnem odseku pri razpravi o „Dispositionsfond“ poslanec Markhl vmes klical, da znajo nemški sodnijski uradniki slovensko.

Res pa je tudi, da sem na ta medklie samo priznaval, da so nekateri nemški sodnijski uradniki, ki znajo dovolj slovensko. — S spoštovanjem dr. Ploj Jr., državni poslanec. Dunaj, 8. junija 1910.“

Dostavek uredništva: Ni nam bilo mogoče te dni dobiti pojasnil od našega poročevalca glede te zadeve, ampak sumljivo je, da Ploj nemških časnikov ne popravlja, kjer bi mu lahko Markhl sledil, ampak samo slovenske. V „Tagespost“ na primer še stoji vedno neoporečena Markhlova trditev: „Den Bedürtnissen (nach slovenischer Sprache) werde aber, was der Vorredner (Ploj) früher einmal selbst zugegeben habe, voll Rechnung getragen...“ Tej trditvi Ploj ni niti v proračunskem odseku ugovarjal, (saj si tudi ne upa tega popraviti), niti v nemških listih. Le v naših listih ima hofrat zopet drznost, vse svoje pregreške utajiti.

Vedno na delu.

Tudi čez včerajšno nedeljo se ne moremo pri- toževati. Naša organizacija je zopet sijajno dokazala, da je v njej nakopičenih vse polno življenjskih sil in moči, ki se hočejo vdejstvovati. Včeraj je slavila slavo naša Dekliška zveza s svojim impozantnim shodom pri Sv. Juriju ob južni železnici. A tudi naši fantje niso zaostali in so s svojim krasnim zborovanjem v Kamnici pri Mariboru dokazovali, da umevajo delo za svetinje našega ljudstva. Tem prireditvam naše mladine se lepo pridružuje naše delo na polju združništva, ki hoče dvigniti gospodarsko stanje našega ljudstva.

Tabor slovenskih deklet.

Včeraj dne 12. junija se je pri Sv. Juriju ob južni železnici vršil dekliški shod, ki je vspel nad vse sijajno. Kaj takega še ni videl Slovenski Štajer. Udeležba je bila naravnost velikanska, gotovo od 1500 do 2000 udeležencev. Dekleta so prihajala v procesijah od vseh strani. Iz vsake župnije okolice Št. Jurija je došlo mnogo mladen. A tudi od drugod so prišle. Zastopana je bila Savinjska dolina, Slovenske gorice, Ptujsko in Dravsko polje, Pohorje in obsoletski kraji. Mogočno streljanje in pritrkavanje zvonov je naznanjalo, da se vrši v Št. Juriju izvanredna slovesnost.

Cerkveni govor je imel č. gospod Gomilšek. Zborovanje, ki je trajalo skoraj tri ure, se je pričelo ob 1. uri in se je vršilo na prostoru pri cerkvi. Govorilo je zelo navdušeno okrog 30 deklet iz mnogih krajev. Predsedovala je imenom Z. S. D. Anica Kren iz Št. Ilje, ki je imela tudi krasen slavnostni govor. Ta slovesni dan ostane kot neizbrisani spomenik v zgodovini štajerskih Slovenk!

Kamnica.

Prvo zborovanje v Kamnici. Malo pesimistično je marsikdo zmajeval z glavo, ko je čul, da namera-

vamo v Kamnici, v neposredni bližini Maribora, prirediti mladinsko zborovanje. Z izidom je pa vsak prijetno iznenaden. Po svetem opraviilu, pri katerem je krasno pridigal dr. Hohnjec o srcu Jezusovem in mladini, se je zbralo mnogo fantov in deklet, ter tudi več očetov in mater k zborovanju.

Shod je otvoril v imenu S. K. S. Z. gospod dr. Hohnjec, ki je v daljšem govoru razpravljal o ciljih našega izobraževalnega dela med ljudstvom in o sredstvih, s katerimi to dosegamo.

Urednik Kemperle je označil razne naše sovražnike in navduševal k organizaciji na temelju krščanskih in socialnih načel.

Gospod Žebot iz Maribora je svaril pred pogubonosnim delom Südmarke in Šulvereina, ki nas hočeta zatreti.

V imenu domačih fantov je pozdravil mladenič Boštjan Kristofič, ki je pozivljaj k delu v smislu izvajanj predgovornikov.

Govorila sta še mladenič Baš, ki je opozarjal na „Slovensko Stražo“, in pa mladenič iz Št. Petra, ki je prinašal pozdrave tamošnjih mladeničev in pa bralnega društva.

Konečno je povzel besedo še dr. Hohnjec, ki je po svojem dobro znanem, prikupnem načinu vspodbujal k delu za dobrobit in blagor slovenskega naroda in je zaključil krasni shod, ki bo gotovo rodil obilo sadov.

Pozdrave je poslal na zborovanje mladenič g. Šparl iz Jarenine.

V odbor Mladeniške zveze, ki se je osnovala, so bili izvoljeni: za predsednika Matija Mole, za podpredsednika, č. gospod kaplan Kodrič, za tajnika Jurij Namestnik, za blagajnika Jakob Kristofič, namestnika sta Janez Cesarko in Anton Trobentar.

Velika Nedelja.

Včeraj dne 12. t. m. se je vršil pri nas občni zbor naše hranilnice in posojilnice, katerega se je udeležilo veliko število mož in mladeničev.

Iz računskega zaključka smo posneli, da naša posojilnica zelo lepo napreduje in da priča število 112 članov in 107 vlagateljev, da ima posojilnica veliko zaupanje pri ljudstvu. Ker je namen posojilnice v prvi vrsti povspesevati varčevanje, zato je potrebno, da domačini vse svoje prihranke vlagajo v domačo posojilnico, katera bode obrnila čisti dobiček v prid domačinov.

Na občnem zboru sta bila navzoča, gospoda: nadrevizor Vlado Pušenjak in deželni poslanec J. Ozmec.

Gospod Pušenjak je pojasnil gospodarski položaj in osvetlil vzroke, ki so privedli kmečko ljudstvo do zadružništva. Namen zadružništva ni samo odstraniti denarno oduševanje, temveč odstraniti tudi izkoriščanje kmečkega stanu pri prodaji kmetijskih pridelkov. Govoril je nato obširno o organizaciji skupne prodaje živine in navduševal navzoče za pristop k tej organizaciji.

Izvajanja so vsem ugajala in je pričakovati, da bo lepo število članov pristopilo k osrednji zadrugi za vnovčenje živine in pospeševanje živinoreje v Mariboru.

Gospod deželni poslanec Ozmec je navedel nekatere točke iz gospodarskega delovanja naših poslancev v deželnem zboru.

Zborovalci so odobravalji njegove besede in se je razvila prav živahna debata. S željo, da se še večkrat priredi kak gospodarski shod, se je zaključilo lepo zborovanje.

Politični pregled.

Državni zbor.

V petek in soboto dne 10. in 11. t. m. je imela zbornica seje. Na dnevnem redu je sedaj proračun.

Zanimanje pa zopet enkrat ni pri teku razprave, ampak pri dogodkih v kuloarjih in konferenčnih sobah, kjer se razpravlja o italijanski pravni fakulteti. Vse je za sedaj osredotočeno okrog te zadeve. Nekateri nemški listi sedelajo prav ogorčene, ker Slovenci tako energično ne odklanjajo samo Trsta in Dunaja, ampak zahtevajo junktim, med slovenskim in italijanskim vseučiliščem.

Tudi vlada postopa zelo krivično in je Bienenrth baje celo grozil Jugoslovanom z Italijo. Gotovo pa je vendar, da tudi ta skrajna in nečuvna politična ne-taktnost ne bo oplašila naših poslancev, ki stojijo v boju za naše pravice.

Revolucija na Kitajskem.

Angleški listi poročajo o vedno novih porazih kitajske vlade.

Kakor se poroča iz Mongolske, je bilo pred kratkim v Lasi v Tibetu veliko klanje. Tibetanski vojaki so ponoči napadli tamkaj nastanjene kitajske vojake in zastopnike vlade ter so povzročili grozno klanje.

Umorjenih je bilo 200 Kitajcev, med tem ko je izgubilo življenje samo 50 Tibetancev.

Gibanje proti kitajski dinastiji napreduje tudi na Mongolskem zelo hitro.

Kralj Manuel odstopi?

Razširjena je vest, da se namerava kralj Manuel odpovedati prestolu na korist svojemu sorodniku Alfonzu de Braganza. Javlja se, da je odkrita velika zarota proti kralju.

Raznoterosti.

Osebnost. Sodnijski izpit je napravil v Gradcu avskultant gospod dr. J. Tombah v Celju.

Novo Tolstoevo delo. Javljajo, da je Lev Tolstoj napisal komedijo v dveh dejanjih.

Kup snega so še našli mariborski izletniki na Pohorju dne 12. junija pri Sv. Anehu ob poti proti Sv. Bollenku.

Koncipijentarij in mladi celjski advokati so silno občutljivi, kadar jim stopi kdo na prste ter jih vpraša, zakaj se povsod tako prerivajo do sklede, potem pa kričijo in trdijo, da to ni res, da hočejo le delati — in pa mazati v svoj zapuščen „Dnevnik“ in „Narodni List.“ General brez armade, ki ga bode dr. Verstovšek čez par tednov pri državnozbornih nadomestnih volitvah neusmiljeno naklestil, bi vedel o takem prerivanju gotovo marsikaj povedati. Zanimivo bi bilo slišati, kako je prišel v odbor južnoštajerske hranilnice in sicer s pomočjo sevniškega okraja? Pri tem se mu niti ni usmilil osiveli tast njegovega kron-princa, ki je med ustanovitelj južnoštajerske hranilnice, in ki je moral s sevniško pomočjo napraviti mesto. O tem vemo še lepo pesem, ki pride ob svojem času že prav!

Liberalno trobilo celjskih brezverskih koncipijentov se zaganja v svoji onemoglosti celo v soprogo kandidata Slovenske kmečke zveze, gospoda profesorja dr. K. Verstovška, češ, da je Gračanka in bogve kaj vse še kvasi. Za danes tem liberalnim mladim in brezverskim mazačem celjskih časnikarskih cunj le toliko povemo, da smo mnenja, naj se pustijo dame pri miru in da pa je sicer rodbina profesorja dr. Verstovškova bolj narodno zavedna in narodno vzgojena, kakor marsikateri liberelec ali pa njegova rodbina. Če pa fantiči hočejo na to struno slišati svoje grehe, potem pač naj prime večnemščinar dr. Kukovec najpoprej svojega pretendenta dr. Božiča za ušesa ter ga vpraša, zakaj ima že leta in leta v svoji in svoje žene hiši posilinemške ljudi, in se brati s vsakom, ki dosledno izziva in straši z modrižem v gumbnici po mestu? Ljuba, nezrela dečad! Če hočete, pa nadaljujmo tako!

Pastorji, na Nemško! Pod tem naslovom piše tržaška „Zarja“: „Med tem, ko oznanjuje razni protestantovski pastorji iz nemške države tu v Avstriji svoj „čist evangelij“, zapuščajo njih verniki doma na Nemškem protestantovsko cerkev (vedno bolj in bolj). V prvih treh mesecih tekočega leta je prijavilo pri eni samo okrožni sodnji v Berlinu 800 protestantov svoj izstop iz tamošnje verske družbe. Proti koncu leta jih bo seveda še veliko več izstopilo, kajti če izstopijo še-le po novem letu, so dolžni plačati cerkven davek še za prihodnje leto. Pri vseh sodnijah v Berlinu se bo prigrasilo do konca leta kakih 20.000 vernikov, da izstopijo iz protestantizma, torej 10.000 več kot prejšnje leto. Vrhu tega imajo protestantje na Nemškem zelo občutno pomanjkanje pastorjev ali župnikov, tako, da je pisal nek protestantovski uradni list pred kratkim, da bo treba v marsikaterih občinah izročiti župnikovo službo kakemu „vernemu“ zdravniku ali pa učitelju kot postransko službo. Ali bi ne bili protestantje na Nemškem hvaležni avstrijski vladi, če bi ta spokala vse one nepotrebne pastore čez mejo, ki delajo zgago tu po naših krajih, posebno ob naši severni narodni meji na Štajerskem in Koroškem? Tu na naši narodni meji imajo ti nemški pastorji tako apostolsko gorečnost, Roma se jim pa izgublja njih lastni verski bratje. Naj le gredo v svojo domovino med svoje rodne brate, saj jih bomo prav lahko pogrešali in Nemcem ne bo treba nastavljati kakega „vernega“ zdravnika ali pa kakega šulmajstra za župnika.“ — Mi k temu nimamo pristaviti drugega, kakor da s tem popolnoma soglašamo.

Obrabljene poštne znamke v korist obmejnim Slovincem, ki jih je dosedaj sprejemala S. K. S. Z., se naj pošiljajo vnaprej „Slovenski Straži“ v Ljubljano, ki vodi celo našo narodno obrambno organizacijo.

Štajerski Slovenec kot glasbeni umetnik na Hrvaškem. Dne 22. maja je o priliki pregledovanja novih orgelj v Desincu na Hrvaškem priredil naš rojak iz Šaleške doline častiti gospod Fr. F. Oštir, krasno uspeli koncert. P. Oštir je znan po Hrvaškem in Slovenskem kot velik mojster v cerkveni gaski. Iz Klanjca je privedel seboj tudi svoj izborni izvežban pevski zbor. — „Hrvatstvu“ z dne 30. maja poroča o tem koncertu udeleženec: Že dalje časa poznam p. Filipa Oštirja, a to kar sem slišal dne 22. maja v Desincu, me je kar presenetilo. Poslušal sem že najboljšje mojstre na orgljah, a nočem pretirati, če trdim, da spada tudi p. Filip v njihove vrste. A njegov cerkveni zbor, ki ga je privedel seboj iz Klanjca, je peval naravnost krasno, dovršeno. Čeravno mal po številu, vendar so bile vse točke koncerta izvedene tako točno, skladno in naravno, da se ne moreš nadeviti, kako je mogel gospod pevovodja v tako kratkem času svoj zbor tako mojstrsko izvežbati. Nekaj dni poprejšje je vršil tak koncert v Zagrebu, a reči moram, da se zagrebški veliki zbori ne bi mogli kosati z zborom p. Filipa. Torej slava pevcem in pevkam iz Klanjca! — Slovenske umetnike slave tudi bratje Hrvati!

Mladeniška telovadna organizacija. Pod tem naslovom je natisnila Katoliška tiskarna v Ljubljani priročno knjižico za vodstva naših telovadnih odsekov. Knjižica je opravilnik za organizatorično delo v naši mladeniški telovadni organizaciji. Ko se dose-

daj snovali telovadne odseke, niso večkrat znali, kako bi prav začeli. V takih slučajih so se obračali navadno na zvezo, da jim je dala kakšnega govornika. To je bilo pa le zelo nepopolno: tudi če se je namreč delo prav začelo, se pa ni pozneje prav vodilo in tako se ni moglo doseči pravih uspehov. Zdaj bo to s pomočjo zgoraj navedene knjižice veliko lažje. Določila tega opravilnika so obvezana za vse člane in voditelje naše mladeniške organizacije. Zato naj si jo nabaviijo ali vsi člani, ali pa naj se ista pri fantovskih večerih čita. Knjižica je pisana v obliki katekizma. Govori najprej o odsekih, potem o okrožjih, končno o Orlovski zvezi. V založbi konzorcija „Mladosti“ je na prodaj.

Poljsko vseučilišče v Parizu. Poljaki baje nameravajo ustanoviti v Parizu poljsko vseučilišče za one poljske mladeniče iz Rusije, Nemčije in Avstrije, ki iz kakršnega si bodi vzroka ne morejo dokončati svojih študij v domovini. Zagotovljeni so že baje znatni zneski za univerzo, na kateri bodo poučevali poljski in francoski profesorji.

Iz Dunaja poročajo: V nekem tukajšnjem sanatoriju je dne 10. junija t. l. zjutraj po daljši bolezni umrla soproga visokošolskega profesorja in češkega državnega poslanca Vladimirja Hraskega. Pokojnica je bila Slovenka, rodom iz Škofje Loke na Gorenjskem.

Oho! Človek se mora res čuditi, če čita liberalne časopise, od kod da vzamejo liberalci toliko vztrajnosti za laganje in zavijanje. In to izvršujejo z drznostjo, ki izsiljuje tuintam občudovanje in potrpežljivost njihovih čitateljev. V sobotni številki „Dnevnika“ se z odobravanjem omenja, da se je v proračunskem odseku že pričela obstrukcija proti vladni (predlogi glede italijanske pravne fakultete. Vsakdo ve, da je z obstrukcijo pričel poslanec Gostinčar, torej po liberalni terminologiji „slovenski klerikalec“.

Toda eno vrsto pozneje, samo nov odstavek je naredil liberalni mazač, pa začne tarnati, da „slovenski klerikalec“ v vseučiliščnem vprašanju igrajo svojo staro, za naše razmere skrajno žalostno in škodljivo vlogo.

Mi pa vsled informacij, ki smo jih dobili, lahko povemo svojim čitateljem sledeče: Plojev klub je bil voljan, opustiti vsak odpor proti italijanski univerzi, ter je predlagal, da se gre prosit ministrskega predsednika, naj bi dal par obljub — mi vemo, kako malo vredne so ministrske obljube, posebno, če se ministri hitro menjajo — glede bodočnosti slovenske univerze. Slovenski klub je seveda to neumno, slabostno in kratkovidno stališče Plojevkega kluba odklonil, in zdaj tožijo, da so naši poslanci vsako skupno delo in posvetovanje odklonili. Slava jim, če se o neumnih, in slednjič izdajalskih predlogih Plojevcev nočejo posvetovati!

Promet s klavno živino in mesom. V Avstriji je zadnji čas začel zelo padati promet s živino in mesom. V prvem četrtletju letošnjega leta je v primeri z lanskim iste dobe za 8.204.588 K manjši. Pa, tudi uvažalo se je manj živine v našo državno za okroglo 1.800.000 K.

„Štajere“ se zavzema za šampanjec. V zadnji številki hvali ptujsko motovilo govor poslanca Malika v državnem zboru, kjer se je ta Vsenemec posebno vneto potegoval za izdelovalce šampanjca, da bi jih nova vinska postava ne obdačila. Zanimivo je, da se „Štajere“ ne poteguje s tako vnmom za uboge kmečke vinogradnike, kot za zalagatelje šampanjca. „Štajere“ se ne boji, da bi imeli po nameravanem vinskem davku škodo naši ubogi vinogradniki, ampak bogati tovarnarji. Taka je ljubezen „Štajerčevih“ krušnih očetov do kmeta!

10. julij. Nedelja 10. julija bo naša obrambna nedelja. Ta dan se bo združilo slovensko ljudstvo v podružnicah „Slovenske Straže“ v trdno falango, da bo branilo lepo zemljo slovensko. Odbori Slovenskih krščansko-socialnih zvez za Kranjsko, Štajersko, Koroško, Goriško in Trst, Zveza Orlov in načelstvo „Slovenske Straže“ so izdali skupen oklic, v katerem pozivljajo na živahno agitacijo za „Slovensko Stražo.“ Brez odloga in brez odmora moramo iti na delo, da bo 10. julij res mejnik v našem obrambnem delovanju. Vsa naša društva in vse naše korporacije morajo z mladostno agilnostjo urediti vse potrebno, da se bodo osnovala podružnice „Slovenske Straže.“ Vsak naš somišljenik mora pristopiti k „Slov. Straži“, mora pridobiti številno članov in mora skrbeti, da bodo naša gospodarska društva in naša županstva pristopila k naši obrambni organizaciji. Nadalje se glasi v oklicu: Da slovensko ljudstvo sijajno pokaže, kako časti sveta slovanska apostola, prižgo naj se po vseh slovenskih župnijah, po slovenskih gorah, hribih in gričih na predvečer praznika sv. Cirila in Metoda, v pondeljek dne 4. julija zvečer, kresovi. Naj ne bo slovenske župnije, v kateri bi ta večer ne gorelo po več kresov. Slovenska mladina — zažgi ognje, da bo žarela vsa domovina, v znamenju plamteče naše ljubezni do nje, v znamenje neugasnega našega verskega prepričanja. Prosim, da se v torek dne 5. julija, na praznik sv. Cirila in Metoda v vseh slovenskih župnijah na Kranjskem, Štajerskem, Koroškem, in Primorskem daruje sveta maša bolj slovesno, kjer je to mogoče. Ako pa to ni mogoče, pa v nedeljo dne 10. julija. V nedeljo dne 10. julija prosimo vse obč. župne urade, da preskrbe sveto mašo s petjem in pridigo o sv. Cirilu in Metodu, katere slavnosti naj se udeleže vse naše organizacije korporativno z zastavami. Po popoldanski službi božji naj se

vrše povsod slavnostne prireditve z govorom, petjem in gledališko igro. Konečno daje oklic nekoliko navodil za osnovanje podružnice, ki se naj javi „Slov. Straži“ v Ljubljano, ki bo potem uredila vse potrebno, ako se priloži 2.20 K v znamkah za koleke, in zaključni: Povsod na delo! 10. julij bodi časten dan za našo organizacijo, najlepše izpričevalo našega izobraževalnega dela!

Novi zaderski nadškof in dalmatinski metropolit dr. Vincenc Puljišič, dosedanji škof šibenski, je bil rojen v Olibu v Damaciji dne 22. januarja 1853, v duhovnika je bil posvečen leta 1875. Doktorjem bogoslovja je bil promoviran na dunajskem vseučilišču, ter je bil potem več let profesor bogoslovja v zaderskem bogoslovnem semenišču. Dne 5. oktobra 1903 je bil imenovan šibenskim škofom. Dr. Puljišič je rodom in čutstvom Hrvat, znan kakor učen in pa pravičen mož.

Zahvala. Zgodovinsko društvo izreka najiskrenejšo zahvalo vsem, ki so kaj pripomogli, da se je dostojno proslavila dne 5. junija stoletnica rojstva velikega pesnika Stanka Vraza. Posebna zahvala gre Čitalniškemu moškemu pevskemu zboru, dramatičnemu in glasbenemu društvu, gospodu dr. Ilešiču za njegov krasen govor, gospodični Miciki Stegnarjevi za spretno deklamacijo, in sploh vsem velecejenim damam in gospodom. Zgodovinsko kruštvo le želi, da se ideje Vrazove ob stoletnici med Slovenci poživijo, ter obrodijo sad. — Odbor Zgod. društva.

Liberalni lažnjivci. Liberalci bi radi, da bi se ne govorilo mnogo o njihovi zvezi s štajerčijanci zaradi Kačeve kandidature in zato hočejo časnikarsko polemiko spraviti na drug tir. Lani, ko se jim je dokazalo, da so se za podporo svojih listov pogajali s šojtanskimi Nemci in nemčurji, prinesli so v zadregi naenkrat laž, da se je dr. Korošec povodom Robičeve kandidature pogajal s Hans Woschnaggom. To laž so začeli sedaj zopet pogrevati. Toda že ob lanskem polemiki se je dokazalo, da se dr. Korošec in H. Woschnagg niti osebno niti potom pismenega občevarja ne poznata, da je cela historija navadna laž celjskih liberalcev. Poštenim ljudem zadostuje, če se jim enkrat kaj pove, toda celjski liberalci ne spadajo v to kategorijo, zato nam čitatelji morajo oprostiti, da jih dolgočasimo z rečmi, katere so njim že jasne.

Obmann Ploj ne uživa niti zaupanja članov svojega kluba. Sedaj ga je grdo desavouiral poslanec Trešič-Pavičič. Kakor znano je hofrat izjavil 3. julija v „Neue Freie Presse“ svoje zadovoljstvo nad brutalno zmago grofa Khuena. Pri debati o ogrskih volitvah v državnem zboru je pa vstal poslanec Trešič-Pavičič in je kakor že drugi poslanci ostro bičal korumpirano mažaronsko kliko. To je bil hud poper za obmanna, ko mu je poslanec njegovega kluba indirektno bral levite. Pa kaj hočemo, ko se vladnega hofrata nič ne prime.

Iz davčne službe. Davčni oskrbnik J. Rizienky je prestavljen iz Rothenmanna v St. Lenart v Slov. goricah.

Štajersko.

Gradec. V nedeljo dne 19. t. m. popoldne se nameravajo na velikem vojaškem vežbališčnem polju v Göstingu pri Gradecu vršiti poizkušni poleti z letalnimi stroji Wrightovega sistema, katere priredita znana inženirja Jožef Sablatnik in Oskar Heim, ki sta sedaj pred kratkim napravila več poletov v Celovcu. V petek je dospel semkaj iz Celovca gospod Sablatnik. Ta teden prve čini pa dospe še semkaj z aparati Oskar Heim. Motorje bo pred poletom natančno preiskala in poizkusila tukajšnja tovarna Puch. Štajerski avtomobilni in zrakovolni tehniški klub je priredil v soboto vsled tega sejo, da se vse potrebno pravočasno napravi, ter se polet čimbolj slovesno obnese.

Skale. Volilno gibanje je tukaj precej živahno, a vendar tiho. Tupatam se kak posilnemček škodljivo pomuza liberalcem, češ, ta pa ne bo prodril, so pač pravega nastavili! Saj je že pri zadnji deželno-zborni volitvi „Straža“ pisala — enkrat pa nikoli več. (Sedaj se bo to prerokovanje menda le izpolnilo enkrat.

Skale. V naši prelepi Šaleški dolini se vrši sedaj knezoškofijska vizitacija in sv. birma. Dne 10. t. m. ob 2. uri popoldne imeli smo grozno neurje. Strela je udarila prvič in ubila gosbojinjo Veron. Kortnik v Podgorju, drugič pa v gospodarsko poslopje F. Salovena v Starivesi, katero je do tal pogorelo. Živino so rešili. Treska in hudega vremena reši nas, o Gospod!

Iz Griž. Dne 5. junija t. l. je udarila strela v kozolec Avgusta Golavškega, kateri je bil v kratkem popolnoma v ognju, ter je pogorel. Ta elementarna nezgoda pa je dala povod, da so se naši liberalci prav naprednjaško zopet pokazali. V istem trenutku, ko bi moralo prenehati vsako nasprotstvo, ter bi se moral upoštevati samo klic „bližnjemu v pomoč“, niso morali brzdati svoje strankarske strasti. Ko so prihiteli naši mladeniči na kraj nezgode, ne upoštevajoč, da je Golavšek velik nasprotnik, so jih nahruli: „Čuki so tega krivi!“, ter je celo sam Golavšek rekel: „Čuki, le v kraj, bomo že sami gasili!“ Ne vemo sicer, iz kakšnega namena je zadnji to povdarjal. Toda naj bode kakor hoče, obžalovanja vredno je, da se poštene slovenske mladeniče na takšen način napada, ker se nočejo klanjati naprednjaškemu vodstvu, od katerega to psovanje izvira. Vzor napredno-

sti pa je pokazal neki Joža Bališ v Vrbju, ki je prav komодно postopal okrog pogorišča, ter zbadljivo pravil, „naj bi se namesto čukov ustanovila rajše požarna bramba.“ No, ta Joža se spušča v razmere, katerih on ne pozna. Bilo bi bolje za njega, da bi svojo modrost stresal v Vrbju med svojimi pristaši, ter ne napadal ljudi, ki znajo drugače misliti, kakor on. Čeravno ni vredno, da bi se na takšno napredno napadanje odgovarjalo, treba bode vsakega takšnega naprednjaka osvetliti v popolni luči. Kar se pa tiče ustanovitve požarne brambe za Griže, bomo o tem obširneje drugokrat govorili, ker so tudi nekateri domačini enako zabavljali.

Koroško.

Loče. Častno svetinjo za 25letno službovanje so od vlade dobili ognjegasci Jožef Kencijan, J. Mortič in Janez Valjar.

Beljak. Dva ogrska žida, Jožef Singer in Samuel Kolman, sta goljufala beljaške trgovce pri menjavanju, dokler jima niso prišli na sled. Odvedli so ju iz kolodvora, ko sta jo ravno mislila popihati, v zapor.

Blatnigrad. Obesil se je v Lajtgebičevem škedenju v Tigričah po domače Lekšev sin Feliks Kožuh, ker je bil tožen zaradi hude telesne poškodbe.

Vrba. Na izletu so prišle sem gojenke uršulinske dekliske šole iz Loke. Iz Vrbe so se peljale po posebnem parobrodu v Celovec in okoli jezera.

Mostič. Naše gasilno društvo, ki je bilo že skoraj zaspalo, je pričelo zopet z vajami. — Povečala se bode postaja Glavnjaves (Launsdorf) hüttenberške železnice.

Pliberk. V St. Štefanu je pogorel Jožef Lamprecht, po domače Cankel. Ogenj je nastal v dimniku in se je hitro razširil po celi hiši in je preskočil tudi na škedenj in mlin.

Osoje. Za našo cerkev, ki je v njej pokopan poljski kralj Boleslav Grozni, je daroval nek gimnazijski profesor krakovski lepo podobo matere božje čenstohovske.

Prevalje. Zopet so pogoreli. Celjska Zadrúzna zveza je s Pristovom vred zopet pogorela. Tudi najvišje sodišče ni ugodilo njenemu prizivu glede posojilnice.

Vrate. Dne 28. majnika je prenočila pri posestniku Filaterju neka tuja ženska, ki je proti jutru povila mrtvega otroka. Porod je bil tako težak, da je v par urah izdihnila tudi mati. Zvedelo se je pozneje, da je to bila neka Marija Kornteuer iz Melka na Spodnjem Avstrijskem. Zapustila je dva dečka, katere so vzeli dobri ljudje.

Iz Roža. Kako prijazni in ljubeznivi so koroški nemčurji nasproti poštenim Slovincem, kaže dejstvo, da je imenoval neki tak „gospod“ slovensko inteligenco — „govedino.“ Je prav, ali ta govedina je nerogata, dočim so nastavili Nemci našim nemčurjem roge na glavo in ne da bi se zavedali, letajo ž njimi po svetu okoli. V trdnem prepričanju, da je deutschfortschrittlich prava črta, zatajujejo in zaničujejo svoj materni jezik in izdajajo svoj rod. Napredek je tisti pravi, kateri dela v prvi vrsti za svoj lastni narod. Tako delajo Nemci, ki obračajo vse v korist svojega naroda, in imenujejo to delo „deutschfortschrittlich.“ Nemčurji vlečejo z Nemci, delajo proti svojemu lastnemu narodu, zato so v pravem pomenu besede „rückschrittlerji“, nazadnjaki, za kar jih smatrajo seveda tudi Nemci. Ti-le se ž njimi norčujejo, jih izkoriščajo, od zadaj se jim posmehujejo in jih gnusno zaničujejo. (Pošten Nemec spoštuje le tistega, ki je mož značaj, mož resnice in pravice. Na hinave in izdajalce pa se ozre poštenjak seveda le z največjo zaničljivostjo. Zatorej naj se Bog usmili naših nemčurjev, ker ne vedo, kaj delajo. A prišli bodo časi, da bodo pometali robove proč, odprli oči in ušesa in z žalostnim srcem gledali, kaj so kot „rogači“ delali, da so se podali v beg, kakor Kajn po širnem svetu, ali kakor izgubljeni sin, ter se bodo vrnili skesani na pravo pot. Bog daj, da bi bilo to kmalu!

Anekdote o kralju Eduardu.

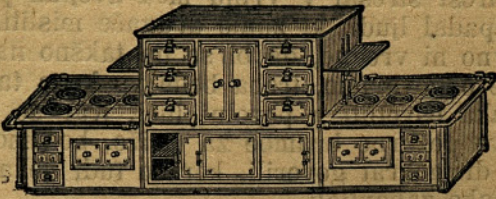
Ko je bil še princ, je bil kralj Edward pogosto v denarnih zadregah. V Parizu mu je enkrat n. pr. popolnoma zmanjkalo denarja; ni si vedel drugače pomagati, kakor da je poslal svojega blagajnika sira Probnija k „stricu“ s svojo zlato uro.

Kralj Edward je vedno nosil s seboj notes, v katerem je bilo na vsaki strani zapisano samo po eno ime onih, ki so došli k njemu v avdienco ali pa so ga česa prosili. Kralj si je zapisoval vse, kar mu je prošnjik za avdienco povedal in tudi vse podatke glede njegovega življenja in rodbine. Tako je bil kralj za drugo avdienco natančno informiran in gostje so se včasih čudili, kakor dobro je poznal vse njih zadeve.

Že kot prestolonaslednik je vedel Edward ljudi obdržati v gotovi distanci od sebe, zlasti ako so si proti njemu kot uljudnemu in galantnemu gospodu nekoliko preveč dovoljevali. Na nekem dobrodelnem bazarju je naročil čašo čaja. Neka gledališka igralca jo je prinesla in zahtevala za njo zlat. Ko je pa čaj servirala, je princa spoznala, majhno pokušala čaj in dejala, da je sedaj v ceni vzrastel; zahtevala je 5 zlatov. Princ jih je plačal, nato pa je še rekel: „Sedaj pa odnesite to čašo čaja in mi prinesite snazno čašo!“

Tovarna za peči H. KOLOSEUS

Wels, Gornje Avstrijsko.

Izvrstne in v vsakem oziru nedosegljive peči iz železa, emaila, porcelana, majolike za gospodarstvo, hotele, restavracije itd. — Naprave za kuhinjo s soparom, s plinom in peči na plin. Dobe se v vsaki trgovini, kjer ne, se pošljejo takoj. Zahtevajo se naj „Originalni Kolosens-štedilniki in manj vredni izdelki naj se vračajo. Ceniki zastoj.

Zaloga pohištva

Franc Pleteršek,

Maribor, Koroška ul. 10

priporoča čast. duhovščini in sl. občinstvu svojo veliko zalogo raznovrstnega pohištva, iz trdega in mehkega lesa. Oprave za kuhinje, jedilnice, spalnice. Divane, vložnike, matrace, stole, ogledala. Železne postelje za otroke.

Vse po najnižjih cenah. Domače delo.

Za cepljenje trt

dobite edino dobre gumijeve trake pri tvrdki:

Goričar & Leskovšek v Celju

trgovina s papirjem in pisalnim orodjem.

Na debelo in drobno!

220

Na debelo in drobno!

Olje

od motorja oddaje 100 kg po 25 K.

Tiskarna sv. Cirila, Maribor

Svoji k svojim!

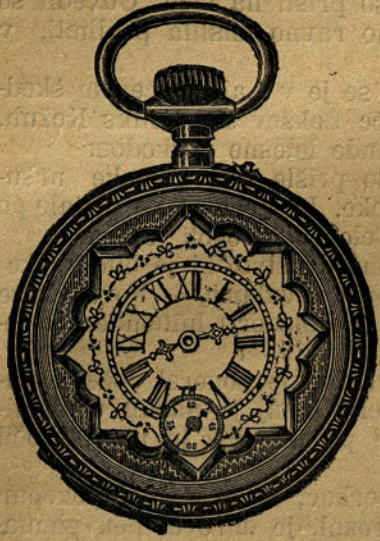
Urar, očalar in zlatar

Franjo Bureš

Maribor

Tegethofova cesta 33

peró kolodvore, priporoča svojo bogato zalogo zlatnine, srebrnine, ur i. t. d. po najnižji ceni.

Gramofone s slovenskimi ploščami, čistim in jasnim glasom iz najboljših tovarn. 10 Priznana najboljše igle za gramofone.

Popravila se točno in hitro izvršujejo.

XX

Cerkveni in sobni slikar in pleskar

Franjo Horvat

MARIBOR, Kasinogasse šte. 2.

Se priporoča veleč. duhovščini in slavnemu občinstvu za slikanje cerkev, dvoran, sob, društvenih odrov, napisov na steno, deske, plošče in steklo ter za vsa v pleskarsko in slikarsko stroko spadajoča : : dela. : : 53

Postrežba točna! : : : : Cene nizke!

Edina štaj. narodna steklarska trgovina
na debelo in na drobno

Franc Strupi : Celje

Graška cesta

priporoča po najnižjih cenah svojo bogato zalogo steklene in porcelanaste posode, svetilk, ogledal, vsakovrstnih šip in okvirjev za podobe.

Prevzetje vseh steklarskih del pri cerkvah in priv. stavbah.

***** Najsolidnejša in točna postrežba. *****

XX

Umetni zavod za slikanje na steklo

Maks Tušek : Ljubljana

Sv. Petra nasip št. 7

se priporoča preč. duhovščini in cerkvenim predstojnikom za izdelovanje slikanih cerkvenih oken, in vse v to stroko spadajoča dela po najnižji ceni.

Načrtje in proračune na razpolago.

Za obmejne Slovence!

Od vsakih 1000 K, za katere se kdo zavaruje za življenje pri meni, odstopim 4 K na me od : : padajoče provizije, za obmejne Slovence. : :

Franc Pograjc, glavni zastopnik „Vzajemne zavarovalnice“, Maribor, Fabrikasse 21.

Sprejemam zavarovanja proti ognju pod najugodnejšimi pogoji. 42

Maribor : Kokošinekov drevored.

Traberjev

anatomično - patalogičen

: muzej. :

Razstava raznih ljudskih bolezni in boj proti njim.

Cez 1000 znanstvenih predstav.

:: Katalogi v slovenščini. ::

Odprto vsak dan od 9. ure zjutraj do 9. ure zvečer.

Vstopnina 40 vinarjev. 75

ROBERT DIEHL, žganjarna, Celje,

priporoča svojo doma žgano slivovko, tropinovec, vinsko žganje, brinjevec kakor tudi

štajerski konjak.

Spodnještajerska ljudska posojilnica v MARIBORU,

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

Stolna ulica št. 6 (med glavnim trgom in stolno cerkvijo).

Hranilne vloge

se sprejemajo od vsakega in se obrestujejo: navadne po 4%, proti 3 mesečni odpovedi po 4½. Obresti se pripisujejo h kapitalu 1. januarja in 1. julija vsakega leta. Hranilne knjižice se sprejemajo kot gotov denar. ne da bi se njih obrestovanje kaj prekinilo. Za nalaganje po pošti so pošto hranilne položnice na razpolago (šek konto 97.078). Rentni davek plača posojilnica sama.

Posojila se dajejo

le članom in sicer: na vknjižbo proti pupilarni varnosti po 4¾%, na vknjižbo sploh po 5%, na vknjižbo in poročstvo po 5½% in na osebni kredit po 6%. Nadalje izposojuje na zastavo vrednostnih papirjev. Dolgove pri drugih denarnih zavodih prevzame posojilnica v svojo last proti povrnitvi gotovih stroškov, ki pa nikdar ne presegajo 7 kron. — Prošnje za vknjižbo dela posojilnica brezplačno, stranka plača le koleke.

Uradne ure

so vsako sredo in četrtek od 9. do 12. dopoldne in vsako soboto od 8 do 12 dopoldne, izvzemši praznike. — V uradnih urah se sprejema in izplačuje denar.

Pojasnila se dajejo

in prošnje sprejemajo vsak delavnik od 8.—12. dopoldne in od 2.—5. popoldne. 6

Posojilnica ima tudi na razpolago domače hranilne nabiralnike.